

Mugurul de vis

Daniel Vișan-Dimitriu

Cuprinde-mi, toamnă, visul într-un cântec
Purtat în vânt de frunze-ngălbenite
Ce-și mor dorințele și cad, grăbite,
Din ramul părăsit cu un descântec.

Îl du spre cer, spre norii ce-l aşteaptă
Cu ochii înghețați și-l cred prea trist,
Ca o dorință scrisă-n acatist
De-un suflet ce-și dorește calea dreaptă.

Nu-l sprijini de ei, sunt reci, n-au viață
Destul cât să-nțeleagă visul meu!
De poti, îndreaptă-l către Dumnezeu
Ori spre a primăverii dimineată.

De va ajunge-acolo, din tristețe
Va zămisli noi muguri, încercând
Să înflorească fiecare gând,
Cerându-i puritatea să învețe.

De-l duci mai sus, pe treptele-nțelepte,
Fă-l cânt frumos, fă-l mugurul de vis
Ce-a vrut să fie frunză-n Paradis,
Dar n-a putut urca atâtea trepte.